

Sygn. akt IV KK 667/19

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Plóciennik

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 19 grudnia 2019 r.,
sprawy **J. M.**
skazanego wyrokiem łącznym
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 6 lutego 2019 r., sygn. akt IV Ka (...),
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K.
z dnia 24 kwietnia 2018 r., sygn. akt II K (...).

p o s t a n o w i ł

**oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną i zwolnić
skazanego od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W ramach prowadzonego postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego, Sąd Rejonowy w K. wyrokiem z dnia 24 kwietnia 2018 r., II K (...), połączył orzeczone wobec skazanego J. M. wskazanymi wyrokami kary pozbawienia wolności i orzekł karę łączną 10 lat pozbawienia wolności.

We wniesionej apelacji obrońca skazanego zaskarżonemu wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę wydania wyroku, poprzez niedostateczne uwzględnienie zmiany postawy skazanego po popełnionych czynach zabronionych oraz w warunkach izolacji więziennej i wniósł o zmianę

zaskarżonego wyroku poprzez zmniejszenie wysokości kary łącznej orzeczonej wobec skazanego J. M..

Po rozpoznaniu wniesionej apelacji, Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 6 lutego 2019 r., sygn. akt IV Ka (...), utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

Z rozstrzygnięciem tym nie zgodził się obrońca skazanego, który w wywiedzionej kasacji zarzucił:

„1. rażące naruszenie prawa do samodzielnej obrony skazanego poprzez nie doręczenie mu uzasadnienia wyroku Sądu II instancji na właściwy adres, będący w aktach przedmiotowej sprawy co doprowadziło w konsekwencji do uniemożliwienia mu zapoznania się z treścią tego uzasadnienia i konieczność składania wniosku o przywrócenie terminu dla złożenia kasacji, bowiem Sąd Okręgowy, przyjął iż wyrok z uzasadnieniem doręczył, zastępczo skazanemu,
2. rażące naruszenie prawa, a w szczególności art. 424 k.p.k., poprzez nieuzasadnioną konwalidację z urzędu brakującej części uzasadnienia wyroku Sądu I instancji przez Sąd II Instancji”.

W konkluzji obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Odpowiadając pisemnie na kasację, prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście bezzasadną w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

Na wstępie należy przypomnieć, że zgodnie z art. 523 § 1 k.p.k., kasacja może być wniesiona tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. lub innego rażącego naruszenia prawa, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. W rozważanej sprawie nie występują przesłanki nakazujące uchylenie orzeczenia niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 536 k.p.k.), a skarżący nie zarzuca innego rażącego naruszenia prawa, które mogło mieć wpływ na treść wyroku Sądu odwoławczego.

Odnosząc się do pierwszego z podniesionych w kasacji zarzutów wskazać należy, że niewątpliwie odpis wyroku Sądu II instancji wraz z uzasadnieniem

przesłano skazanemu na niewłaściwy adres, ale okoliczność ta była już przedmiotem rozpoznania przez Sąd Okręgowy w K., w związku z wnioskiem obrońcy skazanego o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji. Postanowieniem z dnia 26 lipca 2019 r. Sąd przywrócił skazanemu J. M. terminu do wniesienia kasacji od wyroku Sądu II instancji. Niezrozumiałym pozostaje w związku z powyższym zarzut kasacyjny w tym zakresie, albowiem w żadnym zakresie prawo skazanego do samodzielnej obrony nie zostało naruszone, skoro kasacja została wniesiona, a opisana sytuacja nie mogła mieć jakiegokolwiek wpływu na treść zaskarżonego wyroku.

Analiza zarzutu z pkt 2 kasacji pozwala na stwierdzenie, iż w istocie sprowadza się on do podniesienia rzekomego naruszenia przez Sąd II instancji art. 449a § 1 k.p.k., który umożliwia sądowi odwoławczemu przed wydaniem orzeczenia zwrócenie sądowi I instancji akt sprawy w celu uzupełnienia uzasadnienia zaskarżonego wyroku, jeżeli jest to niezbędne dla prawidłowego wyrokowania w sprawie. W orzecznictwie zasadnie podnosi się, że podstawą zarzutu kasacji nie może być skorzystanie z przepisu art. 449a § 1 k.p.k. Jest to bowiem przepis adresowany do sądu odwoławczego i ten sąd według swojego uznania może zwrócić akta w celu uzupełnienia uzasadnienia (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2017 r., V KK 465/17, LEX nr 2433087). W rozpoznawanej sprawie Sąd II instancji nie skorzystał z tego uprawnienia i w swoim uzasadnieniu odniósł się do kwestii, których Sąd I instancji nie poruszył.

Za zasadne należy uznać również stanowisko prokuratora, który odnosząc się do podniesionego w kasacji zarzutu naruszenia przez Sąd odwoławczy art. 424 k.p.k., stwierdził, iż nie może on stanowić samoistnego zarzutu kasacyjnego. Nie budzi bowiem wątpliwości, że skoro uzasadnienie wyroku sporządzane jest po jego wydaniu, to oczywistym jest, że jego treść nie może mieć wpływu na treść zapadłego wcześniej wyroku (k.3 odpowiedzi na kasację). Ponadto, kwestie związane z treścią uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego reguluje przepis art. 457 § 3 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

